

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes az EK 230. cikk alapján keresetet nyújtott be a 2007. január 24-én hozott (COMP/F/38.899 – gázszigetelt kapcsolókészülék ügy) C(2006) 6762 végleges bizottsági határozat ellen, amelynek alapján a Bizottság megállapította, hogy a felperes több más vállalkozással együtt a gázszigetelt kapcsolókészülék ágazatban (a) a piac felosztásából, (b) a kvóták elosztásából, valamint a piaci részesedések fenntartásából, (c) az egyedi gázszigetelt kapcsolókészülék-projektek kijelölt gyártók részére történő szétosztásából (tendermanipulálás), valamint e projektek pályázati eljárásainak manipulálásából, (d) árrögzítésből, (e) a kartellben részt nem vevő vállalkozásokkal kötött licenc megállapodások megszüntetéséről szóló megállapodásokból, valamint (f) különleges piaci információk cseréjéből álló megállapodásokkal és összehangolt magatartásokkal megsértette az EK 81. cikket, valamint az EGT-Megállapodás 53. cikkét. Másodlagosan a felperes a kiszabott bírság törlését, illetve csökkentését kéri.

A felperes szerint a Bizottság egy világméretű kartell fennállásának létrehozására vonatkozó három megállapodásra alapozza megállapításait. Még ha ez is lenne a helyzet, a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem rendelkezik joghatósággal azon magatartás elbírálása tekintetében, amely az EGT-n kívül korlátozza a versenyt.

A felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon, hogy a felperes bármilyen, az európai eladást tiltó megállapodásban, illetve összehangolt magatartásban részt vett volna, valamint hogy az európai gázszigetelt kapcsolókészülék szállítók kompenzációt fizettek volna a japán társaságoknak azért, hogy ne lépjenek be az európai piacra oly módon, hogy az európai projekteket az európai „GQ”⁽¹⁾ kvótába számították. A felperes továbbá azzal érvel, hogy a Bizottság a bizonyítékok alátámasztása érdekében nagyrészt az engedékenységi közlemény kedvezményezettje által tett szóbeli nyilatkozatokból álló közvetett, homályos és megalapozatlan bizonyítékokra támaszkodott, továbbá állítólag nem vette figyelembe a terhelő nyilatkozatok megcáfolása érdekében nyújtott bizonyítékokat.

Ráadásul miközben a felperes nem tagadja, hogy részt vett a „GQ megállapodásban”, egyúttal azt állítja, hogy a kérdéses megállapodás olyan világméretű megállapodás volt, amely Európára nem vonatkozott, és ezért a Bizottságnak erre tekintettel nincs joghatósága. A felperes azzal érvel, hogy a Bizottság abbéli igyekezetében, hogy a felperest joghatósága alá vonja, jogi értékelését teljesen arra irányította, hogy volt-e közös megegyezés (arról, hogy a japánok tartózkodnak az európai piacra való belépéstől, és az európai társaságok ugyanígy tartózkodnak a japán piacon való versenyben való részvételtől), valamint hogy bizonyos európai projekteket rendszeresen jelentettek-e a japán társaságoknak, illetve a fenti közös megegyezés részeként az európai „GQ”-t feltöltötték-e ezekkel a projektekkel. A felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a felperes felelősségre vonható az európai szinten elkövetett jogsértésekért, és azt állítja, hogy az utóbbi nyilvánvaló értékelési hibát követett el.

A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatalánál eljárási hibákat követett el. Ezzel kapcsolatosan a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette a védelemhez való jogát azzal, hogy nem nyújtott

megfelelő indokolást, nem engedett hozzáférést a bizonyítékokhoz, illetve a bizonyítékokat elferdítette.

Másodlagosan a felperes arra hivatkozik, hogy mivel a Bizottság elmulasztotta a japán és európai társaságok közötti felelősség megosztásának helyes megállapítását, helytelenül alkalmazta a határozat címzettjeivel szemben kiszabandó bírság kiszámítási módszerét. E tekintetben a felperes fenntartja, hogy a Bizottság helytelenül értékelt mind a jogsértés súlyát, mind annak időtartamát, és ezzel hátrányosan megkülönböztette a felperest.

⁽¹⁾ „G” mint „gear” [t.i. kapcsoló] és „Q” mint „quota” [t.i. kvóta]

2007. április 17-én benyújtott kereset – Franciaország kontra Bizottság

(T-116/07. sz. ügy)

(2007/C 140/48)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Francia Köztársaság (képviselők: G. de Bergues és S. Ramet, meghatalmazottak)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- teljes egészében semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság előterjesztése alapján és a 92/31/EGK irányelvben⁽¹⁾ meghatározott eljárás szerint elfogadott 1997. június 30-i határozatával a Tanács felhatalmazta a tagállamokat arra, hogy bizonyos, meghatározott célra alkalmazott ásványolajok tekintetében csökkentett jövedéki adót alkalmazzanak vagy folytassák annak alkalmazását, illetve mentesítsék azokat a fennálló jövedéki adó alól. Négy későbbi határozatával a Tanács meghosszabbította ezt a felhatalmazást, az utolsó engedélyezett időszak 2006. december 31-én járt le. Franciaország számára engedélyezték e csökkentések vagy mentességek alkalmazását a Gardanne régióban a timföldgyártáshoz üzemanyagként felhasznált nehézőlajok esetében.

2001. december 30-i levelével a Bizottság értesítette Franciaországot azon határozatáról, hogy az EK 88. cikk (2) bekezdése értelmében eljárást indít a Gardanne régióban a timföldgyártáshoz üzemanyagként felhasznált ásványolajok jövedéki adó alóli mentessége miatt⁽²⁾. Ezen eljárást követően a Bizottság 2005. december 7-én elfogadta a 2006/323/EGK határozatot, amelynek értelmében a Gardanne régióban, a Shannon régióban

és Szardínián timföldgyártáshoz üzemanyagként felhasznált ásványolajok esetében a Franciaország, Írország, illetve Olaszország által alkalmazott jövedéki adó alóli mentességek az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősülnek, részben összeegyeztethetetlenek a közös piaccal és elrendelte, hogy az érintett tagállamok tegyék meg az említett támogatások visszakövetelésre irányuló intézkedéseket⁽¹⁾. 2006. február 17-én benyújtott keresetével Franciaország e határozat részleges megsemmisítését kérte, amennyiben az a Franciaország által a Gardanne régióknak biztosított adómentességet illeti⁽⁴⁾.

A Bizottság hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról határozott a timföldgyártáshoz üzemanyagként felhasznált nehézőlajok 2004. január 1-jétől alkalmazott jövedéki adó alóli mentessége miatt. Miután lehetővé tette a tagállamok és harmadik személy érdekeltek számára az erre vonatkozó észrevételeik megtételét, elfogadta a Gardanne régióban, a Shannon régióban és Szardínián timföldgyártáshoz üzemanyagként felhasznált ásványolajok esetében a Franciaország, Írország, illetve Olaszország által alkalmazott jövedéki adó alóli mentességről szóló, 2007. február 7-i C (2207) 286. végleges határozatot (C 78-79-80/2001 számú állami támogatás). Ez a jelen kereset keretében megtámadott határozat.

Keresete alátámasztására a felperes két jogalapot hoz fel, amelyek közül az első az állami támogatás EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti fogalmának megsértésére irányul. Előadja, hogy a Bizottság joghibát követett el, amikor úgy vélte, hogy állami támogatás áll fenn, miközben az állami támogatásnak minősüléshez szükséges, az Altmark-ítéletben⁽²⁾ meghatározott összes feltétel nem állt fenn. Másrészt előadja, hogy az adómentességek 2006. december 31-ig történő engedélyezésére vonatkozó határozatokat a Tanács a Bizottság javaslatára fogadta el, amelynek, a felperes szerint, meg kellett volna bizonyosodnia egy ilyen javaslat előterjesztése előtt, hogy a felhatalmazás nem torzítja-e a versenyt. A felperes ezért úgy véli, hogy a Bizottság nem javasolhatta volna egyrészt a Tanácsnak olyan határozat elfogadását, amely felhatalmaz a jövedéki adó alóli mentesítésre és nem ellenzi annak 2006. december 31-ig történő meghosszabbítását, miközben másrészt megállapította, hogy ez a mentesítés a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatást valósít meg 2004. január 1-jétől.

A felperes által hivatkozott második jogalap az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozik, amennyiben a megtámadott határozat nem tartalmaz az érintett piac fejlődésére vagy a különböző vállalkozások e piacon elfoglalt helyzetére, vagy a verseny veszélyeztetésére vagy a szóban forgó kereskedelem befolyásolására vonatkozó megállapításokat.

⁽¹⁾ 1992. október 19-i tanácsi irányelv az ásványi olajok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról.

⁽²⁾ Közzétéve a 2002. február 2-i HL C 30 számban.

⁽³⁾ C (2005) 4436. végleges határozat, C 78-79-80/2001 számú állami támogatás, HL 2006 L 119., 12. o.

⁽⁴⁾ A T-56/06. sz. Franciaország kontra Bizottság ügy, a közleményt a Hivatalos Lap 2006. április 22-én megjelent számában tették közzé.

⁽⁵⁾ A Bíróság C-280/00. sz., Altmark Trans ügyben 2004. július 24-én hozott ítélete (EBHT 2004., I-7747. o.).

2007. április 18-án benyújtott kereset – AREVA és társai kontra Bizottság

(T-117/07. sz. ügy)

(2007/C 140/49)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: AREVA SA, AREVA T&D HOLDING SA, AREVA T&D SA (Párizs, Franciaország) és Areva T&D AG (Oberentfelden, Svájc) (képviseelő: A. Schild Rechtsanwältin, és J.-M. Cot ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperesek azt kérik az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- semmisítse meg a 2007. január 24-i bizottsági határozat 1. cikkét egyrészt annyiban, amennyiben az 1992. január 7. és 2004. január 8. között megvalósított versenyellenes magatartások tekintetében az AREVA T&D SA és az ALSTOM SA egyetemleges felelősségének fennállását állapítja meg, másrészt amennyiben 2004. január 9. és 2004. május 11. között megvalósított versenyellenes magatartások tekintetében az AREVA T&D SA, az AREVA T&D AG, az AREVA T&D HOLDING SA és az AREVA SA egyetemleges felelősségének fennállását állapítja meg;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresetben a felperesek a 2007. január 24-én hozott (COMP/F/38.899 – gázzsigetelt kapcsolókészülék ügy) C(2006) 6762 végleges bizottsági határozat részleges megsemmisítését kérik, amely határozat a gázzsigetelt kapcsolókészülék-projektek pályázati eljárásainak manipulálására az ajánlatok minimumárainak rögzítésére, a kvóták és projektek elosztására, illetve információcserére vonatkozó kartellel kapcsolatos. Másodlagosan a felperesek a megtámadott határozatban velük szemben kiszabott bírság csökkentését kérik.

Állításai alátámasztása érdekében a felperesek hét jogalpra hivatkoznak.

Az első jogalap az EK 253. cikkben előírt indokolási kötelezettség Bizottság általi megsértésére vonatkozik, mivel az indokolás ellentmondásos, és többek között a versenyellenes magatartásért való felelősség betudására, az ALSTOM SA-val történő egyetemleges kötelezésre, és a kiszabott bírság alapösszegének az AREVA T&D SA jogsértésben játszott vezetői szerepe miatti megemelésére vonatkozó tényezők tekintetében nem megfelelő.